

Dosar nr. 9018/4/2014
(Număr în format vechi 3969/2014)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 21 ianuarie 2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: L. S.

JUDECĂTOR: D. G.

GREFIER: E. V.

Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București,
a fost reprezentat de procuror P. L.

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect apelul declarat de inculpatul G. E. împotriva sentinței penale nr. 2341 din data de 25.06.2014, pronunțată de Judecătoria sectorului 4 București, în dosarul penal nr.9018/4/2013.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns *apelantul-inculpat G. E.*, personal și asistat de apărător ales, av. P. V., în baza împuternicirii avocațiale seria nr. , aflată la fila 43 dosar, *intimații-inculpați D. D. N.*, personal și asistat de avocat C. A., în substituirea apărătorului desemnat din oficiu, av. L. S. în baza delegației de asistență judiciară obligatorie nr., eliberată de Baroul București - Serviciul de Asistență Judiciară, aflată al fila 25 dosar și *G. D.*, personal și asistat de apărător desemnat din oficiu, avocat A. I. în baza delegației de asistență judiciară obligatorie nr. , eliberată de Baroul București - Serviciul de Asistență Judiciară, aflată la fila 29 dosar, pentru *intimatul-inculpat M.D.A.*, a răspuns avocat M. M., în substituirea apărătorului desemnat din oficiu, avocat P. E. în baza delegației de asistență judiciară obligatorie nr.. eliberată de Baroul București - Serviciul de Asistență Judiciară, aflată la fila 23 dosar, iar pentru *intimatul-inculpat R. D.*, a răspuns apărătorul desemnat din oficiu, avocat G.C. în baza delegației de asistență judiciară obligatorie nr.. eliberată de Baroul București - Serviciul de Asistență Judiciară, aflată la fila 30 dosar, *lipsă fiind* intimații-inculpații M. D. A. și R. D., precum și intimatele-părți vătămate S.C. F M S.R.L., S.C. S.I.I. S.R.L. și S.C. V. M. T. S.R.L.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Curtea pune în discuția părților posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu

mențiunea de a fi avute în vedere și consecințele asupra termenului procedural în materie.

Apărătorul ales al apelantului-inculpat G. E., având cuvântul, arată că pe rolul Curții de Apel București au existat numeroase cauze aflate în calea de atac a apelului, cauze ce au fost soluționate prin admiterea acordului de mediere. De asemenea, apreciază că nu poate pune semnul egalității între mediere și împăcare, deoarece acordul de mediere este o chestiune de drept separată, cuprinsă într-o lege specială, cu privire la modul în care este reglementată fie retragerea plângerii prealabile, fie împăcarea, pentru infracțiuni față de care legiuitorul prevede această posibilitate, lege ce derogă de la dreptul comun.

Arată că, în opinia sa, prin modul în care este redactat art.159 alin.2 Cod penal, conform căruia împăcarea înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă și, trebuie să aibă loc până la citirea actului de sesizare a instanței, legiuitorul nu a dorit decât să deroge de la dreptul comun.

Arată că deosebirile dintre cele două instituții sunt esențiale, deși efectele juridice sunt aceleași (încetarea/stingerea procesului penal), împăcarea presupunând prezența în fața instanței a celor două părți, respectiv inculpat și parte vătămată, ori în situația în care părțile nu pot lua legătura pentru a realiza o înțelegere, Legea nr.192/2006 în art.67-70 oferă posibilitatea încheierii unui acord de mediere.

Mai arată că infracțiunile de prejudiciu sunt infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, dar împăcarea are ca efect stingerea procesului penal și este posibil să nu se poată realiza în același timp, în fața instanței de judecată și rezolvarea laturii civile.

Face referire la art.16 lit.g C.p.p. și arată că disp. art.70 din Legea nr.192/2006 prevăd că medierea se desfășoară după începerea procesului, iar urmărirea penală, după caz, judecata se suspendă, ori din interpretarea textului de lege menționat rezultă că legiuitorul nu a înțeles să facă o delimitare în acest sens, lăsând această posibilitate ca acordul de mediere dincolo de disp. art.159 alin.2 C.p. să se realizeze până la terminarea procesului penal, adică și în calea de atac a apelului.

Apărătorul din oficiu al intimatului-inculpat D.D.N., având cuvântul, arată că achiesează la concluziile formulate de către antevorbitorul său.

Apărătorul din oficiu al intimatului-inculpat M.D.A., având cuvântul, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât fapta dedusă judecății este o infracțiune de furt calificat pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face din oficiu, singura instituție aplicabilă în cauză fiind împăcarea părților, ori potrivit art.159 alin.3 C.p.p., împăcarea părților produce efecte numai dacă a intervenit până la citirea actului de sesizare a instanței.

Arată că în același sens este și interpretarea dată dispozițiilor art.159 alin.3 C.p. de către instanța de contencios constituțional, în decizia

nr.508/07.10.2014, în vigoare de la data de 19.11.2014 care stabilește că ultimul moment în care împăcarea părților poate interveni este citirea actului de sesizare, chiar în condițiile în care infracțiunea este săvârșită sub imperiul legii vechi și nu s-a depășit momentul citirii actului de sesizare al instanței.

Apărătorul din oficiu al intimatului-inculpat R. D., având cuvântul, arată că este de acord cu susținerile apărătorului ales al apelantului-inculpat G. E., cu mențiunea că instituția medierii este în favoarea inculpatului și solicită a fi avută în vedere de către instanță, astfel apreciind că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că opinia parchetului este consecventă, astfel apreciind ca fiind utilă tranșarea în mod definitiv a chestiunii de drept pusă în discuție și, față de împrejurarea că sunt îndeplinite disp. art.475 C.p.p., solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar în temeiul art.476 alin. 2 C.p.p., suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

CURTEA,

Deliberând asupra apelului de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I. EXAMENUL DE ADMISIBILITATE A SESIZĂRII

Curtea constată că sunt întrunite condițiile pentru a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept apărute, întrucât în urma dezbaterilor contradictorii rezultă îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art.475 Cod pr.penală, respectiv:

- completul de judecată al curții de apel în fața căruia s-a ivit chestiunea de drept sesizată a fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel),
- existența unor chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei (respectiv, dacă dispozițiile art. 67 din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator se interpretează în sensul că medierea este o cauză *sui-generis* de înlăturare a răspunderii penale sau este o modalitate a împăcării - ca și cauză de înlăturare a răspunderii penale reglementată de dispozițiile art. 159 Cod penal - și dacă medierea poate interveni numai până la citirea actului de sesizare potrivit dispozițiilor art.159 alin.3 Cod penal sau poate interveni în tot cursul procesului penal);
- problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau

printr-un recurs în interesul legii, conform evidențelor Înaltei Curți, consultate astăzi, 21 ianuarie 2015;

- existența chestiunilor de drept s-a constatat în cursul judecății.

II. EXPUNEREA SUCCINTĂ A PROCESULUI

Prin **sentința penală nr.2341 din data de 25.06.2014 pronunțată în dosarul penal nr.9018/4/2013, Judecătoria sectorului 4 București** a stabilit în sarcina **inculpatului M. D.-A.**, în baza art.396 alin.1, 4 și 10 din Cod pr.penală raportat la art. 83 Cod penal, două pedepse de câte 9 luni închisoare pentru comiterea a două infracțiuni de furt calificat prevăzute de art.228 alin.1 noul C.pen.- art.229 alin.1 lit. b, d noul C.pen. cu aplic. art.77 lit.a noul C.pen. (fapte comise la 09.03.2014). În temeiul art.38 alin.1, 39 alin.1 lit.b noul C.pen. au fost contopite cele două pedepse de câte 9 luni fiecare în pedeapsa cea mai grea de 9 luni închisoare la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 3 luni, pedeapsa finală fiind de **1 an închisoare**.

În baza art. 396 alin.1, 4 și 10 din C. proc. pen. raportat la art.83 C. pen. s-au stabilit în sarcina **inculpatului G.-D.** două pedepse de câte 9 luni închisoare pentru comiterea a două infracțiuni de furt calificat prevăzute de art.228 alin.1 noul C.pen.- art. 229 alin1 lit.b, d noul C.pen. cu aplic. art.77 lit.a noul C.pen. (fapte comise la 09.03.2014). În temeiul art.38 alin.1, 39 alin.1 lit. b noul C.pen. au fost contopite cele două pedepse de câte 9 luni închisoare fiecare în pedeapsa cea mai grea de 9 luni închisoare la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 3 luni, pedeapsa finală fiind de **1 an închisoare**.

În baza art.83 alin.1 C. pen. a fost amânată aplicarea pedepselor închisorii stabilite pentru inculpații M. D. A. și G. D., pe un termen de supraveghere de 2 ani stabilit în condițiile art.84 C. pen și care urmează a curge de la data rămânerii definitive a hotărârii de stabilire a pedepsei. În baza art.85 alin.1 C. pen. pe durata termenului de supraveghere s-a dispus că inculpații trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea lor; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor lor de existență. În baza art.85 alin.2 lit.b Cod penal s-a impus că pe durata termenului de supraveghere inculpații au obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Direcției Generale de Poliție Comunitară sector 1 București sau în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului sector 6 București, pe o perioadă de 30 de zile, în condițiile art.52 din Legea nr.253/2013. În baza art.404 alin.(3) C. proc. pen. li s-a atras atenția inculpaților M. D. A. și G. D. asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse

și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere. S-a constatat că inculpații au fost reținuți 24 ore la data de 10.03.2014.

În baza art.396 alin.1 C. proc. pen. raportat la art.83 C. pen. s-au stabilit în sarcina **inculpatului D. D.-N.** două pedepse de câte 1 an închisoare pentru comiterea a două infracțiuni de furt calificat prevăzute de art. 228 alin.1 noul C.pen.- art.229 alin.1 lit.b, d noul C.pen. cu aplic. art.77 lit.a noul C.pen. (fapte comise la 09.03.2014). În temeiul art.38 alin.1, 39 alin.1 lit. b noul C.pen. au fost contopite cele două pedepse de câte 1 an fiecare în pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 4 luni, pedeapsa finală fiind de 1 an și 4 luni închisoare.

În baza art.83 alin.1 C. pen. a fost amânată aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de supraveghere de 2 ani stabilit în condițiile art. 84 C. pen și care urmează a curge de la data rămânerii definitive a hotărârii de stabilire a pedepsei. În baza art.85 alin.1 C. pen. s-a dispus ca pe durata termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență. În baza art.85 alin.2 lit.b din C. pen., pe durata termenului de supraveghere i s-a impus inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Direcției Generale de Poliție Comunitară sector 1 București sau în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului sector 6 București, pe o perioadă de 30 de zile, în condițiile art.52 din Legea nr.253/2013. În baza art.404 alin.(3) C. proc. pen. i s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere. S-a constatat că inculpatul a fost reținut 24 ore la data de 10.03.2014.

În baza art.228 alin.1 noul C.pen.- art.229 alin.1 lit.b, d noul C.pen. cu aplic.art.77 lit.a noul C.pen.cu aplic. art.396 alin.1 și 10 din C. proc.pen. a fost condamnat **inculpatul R. D.** la două pedepse de câte 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (fapte comisă la 09.03.2014) și la câte o pedeapsă complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b noul C. pen. pe o durată de câte 2 ani. În baza art.65 alin.1, 3 noul C.pen. cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012 i s-au aplicat inculpatului pedepsele accesorii constând în interzicerea drepturilor prev.de art.66 alin.1 lit.a și b noul C.pen. pe durata pedepselor principale. În temeiul art. 38 alin.1, 39 alin.1 lit. b noul C.pen. au fost contopite cele două pedepse de câte 9 luni închisoare fiecare în pedeapsa cea mai grea de 9 luni închisoare la care a fost adăugat sporul obligatoriu de 3 luni, pedeapsa finală fiind de 1 an închisoare. În baza

art.67 alin. 2 noul C. pen. cu referire la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b noul C. pen. pe o durată de 2 ani. În baza art. 65 alin. 1, 3 noul C.pen. cu referire la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b din noul C.pen. pe durata pedepsei principale. În baza art.91 noul C. pen. a fost suspendată sub supraveghere executarea pedepsei, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani, stabilit în condițiile art.92 noul C. pen. și care urmează a curge de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. În baza art.93 alin.1 noul C. pen. s-a dispus că pe durata termenului de supraveghere inculpatul este obligat să se supună următoarelor măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București la datele stabilite de această instituție; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență. În baza art.93 alin.3 noul C. pen. pe durata termenului de supraveghere i s-a impus inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Direcției Generale de Poliție Comunitară sector 1 București sau în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului sector 6 București, pe o perioadă de 60 de zile, în condițiile art. 57 din Legea nr. 253/2013. În baza art.404 alin.2 C.p.p. i s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 din C. pen., a căror nerespectare are drept urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere. S-a făcut aplicarea art.68 alin.1 lit.b noul C. pen. în privința executării pedepselor complementare aplicate. S-a constatat că inculpatul a fost reținut 24 ore la data de 10.03.2014 și arestat preventiv de la data de 11.03.2014 la 30.03.2014. În baza art.399 C.proc.pen. a fost menținută măsura controlului judiciar dispusă prin încheierea din data de 28.03.2014, definitivă prin necontestare la 30.03.2014, până la rămânerea definitivă a hotărârii.

În baza art.228 alin.1 noul C.pen.- art.229 alin.1 lit.b, d noul C.pen. cu aplic.art.41 alin.1 noul C.pen., art.77 lit.a noul C.pen.cu aplic. art.396 alin. 1 și 10 din C. proc.pen. a fost condamnat **inculpatul G. E.** la o pedeapsă de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (faptă comisă la 09.03.2014). În baza art.228 alin.1 noul C.pen.- art.229 alin.1 lit.b, d noul C.pen. cu aplic. art.77 lit.a noul C.pen.cu aplic. art.396 alin.1 și 10 din C. proc.pen. a fost condamnat același inculpat la o pedeapsă de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (faptă comisă la 09.03.2014). În baza art.67 alin.2 noul C. pen. cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a

interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b noul C. pen. pe o durată de 2 ani, pe lângă fiecare pedeapsă principală. În baza art. 65 alin.1, 3 noul C.pen. cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012 i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b noul C.pen. pe durata fiecărei pedepse principale.

În temeiul art.38 alin.1, 39 alin.1 lit.b noul C.pen au fost contopite cele două pedepse de câte 9 luni închisoare fiecare în pedeapsa cea mai grea de 9 luni închisoare la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 3 luni, pedeapsa rezultantă fiind de **1 an închisoare**. În baza art.67 alin.2 noul C. pen. cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b noul C. pen. pe o durată de 2 ani. În baza art.65 alin.1, 3 noul C.pen. cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012 s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b noul C.pen. pe durata pedepsei principale.

În temeiul art.96 alin.4 noul C.pen. a fost revocat beneficiul suspendării sub supraveghere a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr.243/09.05.2013 a Judecătorei Cornetu, definitivă prin nerecurare la 20.05.2013.

În temeiul art.96 alin.4 noul C.pen. rap. la art. 43 alin. 1 noul C. pen cu referire la art.10 din Legea nr.187/2012 s-a dispus executarea în întregime a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 243/09.05.2013 a Judecătorei Cornetu, definitivă prin nerecurare la 20.05.2013 alături de pedeapsa de 1 an închisoare aplicată în cauză, urmând ca inculpatul să execute în final pedeapsa de **4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. art. 66 alin. 1 lit. a și b din C. pen. pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei principale.** În baza art. 65 alin. 1 și 3 din C. pen., i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a și lit. b din C. pen. pe durata pedepsei principale. În baza art.72 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată perioada reținerii de 24 ore din data de 29.07.2012 și perioada reținerii de 24 ore din data de 10.03.2014.

S-a luat act că persoanele vătămate S.C. F. M. S.R.L., S.C. S. I. I. S.R.L., S.C. V. M. T. S.R.L. nu s-au constituit părți civile în cauză.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut, **în fapt**, în esență că la data de **09/10.03.2014, în jurul orelor 23.00-24.00**, inculpații au pătruns prin escaladarea gardului împrejmuitor în curtea Pieței de Gross București situată pe strada Bulevardul Metalurgiei nr.132, sector 4, de unde au sustras mai multe baxuri cu bere și suc din dreptul standurilor D13 ȘI D14, după care au sustras și doi acumulatori auto de la autocamionul marca DAF cu nr. de înmatriculare B 36 APO, parcat în aceeași curte.

Situația de fapt a fost reținută de prima instanță pe baza coroborării

ansamblului probelor administrate în cauză, fiind reținute următoarele mijloace de probă: proces-verbal de constatare infracțiuni flagrante, proces-verbal de cercetare la fața locului și planșe foto, proces-verbal de vizionare imagini video, declarații persoane vătămate, declarații martor. Astfel, inculpații au recunoscut săvârșirea faptei pe parcursul urmăririi penale, astfel cum a rezultat din declarațiile acestora. Mai mult, inculpații au fost conduși în teren de organele de cercetare penală la locul de unde au sustras bunurile, astfel cum a rezultat din planșele foto. Declarațiile inculpaților cu privire la bunurile sustrate s-au coroborat cu procesul verbal de constatare infracțiuni flagrante, precum și cu procesul-verbal de vizionare imagini video și declarațiile martorilor.

Prin actul de sesizare a instanței, faptele **inculpatului G. E.** - care în noaptea de 09/ 10.03.2014, în jurul orelor 23.00-24.00, împreună cu ceilalți patru inculpați au pătruns prin escaladarea gardului împrejmuitor în curtea Pieței de Gross București situată pe strada Bulevardul Metalurgiei nr.132, sector 4, de unde au sustras mai multe baxuri cu bere și suc din dreptul standurilor D13 și D14, după care au sustras și doi acumulatori auto de la autocamionul marca DAF cu nr. de înmatriculare B 36 APO, parcat în aceeași curte - au fost încadrate juridic ca reprezentând două infracțiuni prev. de art.228 alin.1 Cod penal -art.229 alin.1 lit.b, d Cod penal cu aplic. art.77 lit.a Cod penal și art.41 alin.1 Cod penal, ambele cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal.

Analizând fișa de cazier judiciar a inculpatului G. E., precum și sentințele aflate la dosarul cauzei, instanța de fond a reținut că inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare, prin sentința penală nr.243/09.05.2013 a Judecătoriei Cornetu rămasă definitivă prin nerecurare la 20.05.2013. Instanța a mai constatat că executarea acestei pedepse a fost suspendată sub supraveghere pe un termen de 5 ani, în cursul căruia inculpatul a săvârșit infracțiunile deduse judecării în prezenta cauză, motiv pentru care, în speță, sunt incidente și disp.art.41 alin.1 noul C.pen. privind **recidiva postcondamnatore**.

Totodată, instanța a constatat că faptele pentru care au fost trimiși în judecată inculpații au fost săvârșite după intrarea în vigoare a noilor dispoziții penale, iar potrivit art.10 din Legea nr.187/2012 a fost aplicată legea nouă în ceea ce privește tratamentul sancționator stabilit pentru inculpați în raport de pluralitatea de infracțiuni existentă.

III. PUNCTUL DE VEDERE AL PĂRȚILOR CU PRIVIRE LA DEZLEGAREA PROBLEMEI DE DREPT

Reprezentantul Ministerului Public a invocat în cauză inaplicabilitatea medierii întrucât potrivit art.159 alin.3 Cod pr.penală împăcarea poate produce efecte numai dacă are loc până la citirea actului de sesizare al instanței așa încât după acest moment procesual este lipsită de efect juridic. Totodată, reprezentantul Ministerului Public a susținut că împăcarea

este o instituție de drept substanțial penal în timp ce medierea reprezintă actul procedural prin care se poate realiza împăcarea. Ulterior, cu ocazia dezbaterilor asupra posibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciind că sunt îndeplinite condițiile impuse de disp.art.475 C.p.p., reprezentantul Ministerului Public a solicitat instanței de apel sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea tranșării în mod definitiv a chestiunii de drept pusă în discuție iar în temeiul art.476 alin. 2 C.p.p. a solicitat suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Apărătorul ales al apelantului inculpat G. E. a solicitat instanței de control judiciar să dispună, în fond, încetarea procesului penal în temeiul art.17 alin.2 rap la art.16 lit.g Cod pr.penală întrucât în cauză a intervenit medierea ca și cauză care înlătură exercitarea acțiunii penale. Cu ocazia dezbaterilor în fața instanței de control judiciar apărătorul apelantului inculpat a susținut că acesta din urmă a încheiat 3 acorduri de mediere cu fiecare dintre cele trei persoane vătămate S.C. F M S.R.L., S.C. S I I S.R.L. și S.C. V M T S.R.L. (ce au fost depuse la dosarul cauzei), arătând totodată că cererea de încetare a procesului penal este admisibilă întrucât instituția acordului de mediere a fost introdusă la 01.02.2014 iar aplicarea acesteia în timp nu este limitată de către legiuitor spre deosebire de împăcarea părților sau retragerea plângerii prealabile.

Apărătorii intimaților inculpați (pentru care hotărârea dată în primă instanță a rămas definitivă prin neapelare) au achiesat la concluziile formulate de apărătorul apelantului inculpat G E.

IV. PUNCTUL DE VEDERE MOTIVAT AL COMPLETULUI DE JUDECATĂ

1. redarea normelor de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

- **art.67 din Legea nr.192/2006** privind medierea și organizarea profesiei de mediator:

(1) *Dispozițiile din prezenta lege se aplică și în cauzele penale, atât în latura penală, cât și în latura civilă, după distincțiile arătate în prezenta secțiune.*

(2) *În latura penală a procesului, dispozițiile privind medierea se aplică numai în cauzele privind infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală.*

(3) *Părțile și subiecții procesuali nu pot fi constrânși să accepte procedura medierii.*

- **art.69 din Legea nr.192/2006** privind medierea și organizarea profesiei de mediator:

(1) *În cazul în care procedura de mediere se desfășoară înaintea începerii procesului penal și aceasta se încheie prin soluționarea*

conflictului și încheierea unei înțelegeri, potrivit art. 56 alin. (1) lit. a), prin derogare de la dispozițiile art. 157 alin. (3) din Codul penal, fapta nu va atrage răspunderea penală pentru făptuitorul cu privire la care conflictul s-a încheiat prin mediere.

(2) Termenul prevăzut de lege pentru introducerea plângerii prealabile se suspendă pe durata desfășurării medierii. Dacă părțile aflate în conflict nu au încheiat o înțelegere, potrivit art. 56 alin. (1) lit. a), persoana vătămată poate introduce plângerea prealabilă în același termen, care își va relua cursul de la data întocmirii procesului-verbal de închidere a procedurii de mediere, socotindu-se și timpul scurs înainte de suspendare.

- art. 159 alin.1-3 Cod penal

(1) Împăcarea poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres.

(2) Împăcarea înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă.

(3) Împăcarea produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței.

2. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe: până la acest moment nu s-a format o jurisprudență în această materie.

3. punctul de vedere al completului de judecată formulat în conformitate cu disp.art. 476 alin.1 Cod pr.penală.

Potrivit dispozițiilor art.67 din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, aplicabilă în cauzele penale atât în latură penală cât și în latură civilă, prevede în alin.2 că în latura penală a procesului, dispozițiile privind medierea se aplică numai în cauzele privind infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală. Ca tehnică legislativă, se constată că s-a preferat a se face trimitere la infracțiunile pentru care împăcarea părților sau retragerea plângerii prealabile înlătură răspunderea penală, fiind ușor de identificat astfel, fără a mai fi reluate, infracțiunile cărora li se aplică.

Apelantul inculpat G. E. a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță pentru comiterea în concurs real a două infracțiuni de furt calificat prev.de art.228 rap. la art.229 alin.1 lit.b și d Cod pr.penală, comise în stare de recidivă postcondamnatorie, pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face din oficiu.

Art. 231 alin.2 Cod pr.penală, prevede că în cazul faptelor de furt calificat, pentru care apelantul inculpat a fost judecat în primă instanță, deși punerea în mișcare a acțiunii penale se face din oficiu împăcarea înlătură răspunderea penală. Rezultă astfel, că pentru infracțiunea ce face obiectul cauzei este admisă de lege medierea ca și cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

În ceea ce privește natura juridică, Curtea consideră că medierea, ca și împăcarea și retragerea plângerii prealabile, are dublă natură juridică, atât de drept penal cât și procesual penal, fiind o cauză care înlătură răspundere penală dar și o cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale. Aceasta rezultă din dispozițiile art. 69 din Legea nr. 192/2006 care prevăd că în cazul în care procedura de mediere se desfășoară înaintea începerii procesului penal și aceasta se încheie prin soluționarea conflictului și încheierea unei înțelegeri, potrivit art. 56 alin. (1) lit. a), prin derogare de la dispozițiile art. 157 alin. (3) din Codul penal, **fapta nu va atrage răspunderea penală** pentru făptuitorul cu privire la care conflictul s-a încheiat prin mediere. Totodată, în art. 70 din aceeași lege se prevede că, în cazul în care medierea cu privire la latura penală a cauzei se desfășoară după începerea procesului penal, urmărirea penală sau, după caz, **judecata se poate suspenda**, în temeiul prezentării de către părți a contractului de mediere, fără a face vreo limitare după cum cauza se află în faza de judecată în primă instanță sau în apel.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art.16 lit. g Cod proc. pen. acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu poate fi exercitată, printre altele, când a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii.

Față de cele expuse, considerăm că medierea este o cauză *sui-generis* de înlăturare a răspunderii penale, prevăzută în dispozițiile Legii nr.192/2006 privind medierea, și nu o formă a împăcării și, drept urmare, poate interveni oricând până la soluționarea definitivă a cauzei, nefiind supusă termenului prev. de art. 159 alin. 3 C. pen. pentru împăcare.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, Curtea

D I S P U N E:

În baza art. 476 Cod proc. pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare următoarelor chestiuni de drept:

1) Dacă dispozițiile art. 67 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator se interpretează în sensul că medierea este o cauză *sui-generis* de înlăturare a răspunderii penale sau este o modalitate a împăcării ca și cauză de înlăturare a răspunderii penale reglementată de dispozițiile art. 159 Cod penal.

2) Dacă medierea poate interveni numai până la citirea actului de sesizare potrivit dispozițiilor art. 159 alin. 3 Cod penal sau poate interveni în tot cursul procesului penal.

Suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.
Fără cale de atac.
Pronunțată în ședință publică, azi, 21 ianuarie 2015.

PREȘEDINTE,
L. S.

JUDECĂTOR,
D. G.

GREFIER,
E. V.